

været Noget iveien for at stadfæste en saadan Handel, men man har, troer jeg, fulgt den Regel, at saalænge de ikke ere blevne enige med vedkommende Præst om et saadant Salg, kan det ikke finde Sted. Jeg vilde nu, dersom den høitærede Minister er istand til at hyltre sig herover, gjerne høre, om han, naar der indkommer Andragender fra vedkommende Brugere af saadanne Steder, indeholdende Bud, som findes antagelige, da troer, at Ministeriet vil stadfæste saadanne Bud og indlade sig paa et saadant Salg, enten vedkommende Embedsmand overhovedet er villig til at indrømme, at disse Huse blive solgte eller ikke, og enten man er bleven enig om Kjøbssummen eller ikke. Thi dersom den ærede Minister ikke troer, at Sognepræsten i Analogi med denne Lov længere bør kunne standse et Salg, som Ministeriet iøvrigt efter de indhentede Oplysninger maatte ansee for hensigtsmæssigt, troer jeg, at den ærede Taler vil have opnaaet, hvad han under denne Sag ønsker at opnaae for de Vedkommende.

Ministeren for Kirke- og Under-

viisningsvæsenet: Jeg kan dertil virkelig kun svare, at saadanne Afhændelser fra Ministeriets Side ikke møde den allerringeste Banstuelighed. Fremgangsmaaden er i Almindelighed den, at der indsendes en Taxationsforretning, foretagen enten af dertil af Retten udnævnte Mænd eller paa anden Maade af gode Mænd, hvilken Forretning angiver Værdien af Stedet, og at der derefter sættes en Kjøbepriis, hvorfor Vedkommende kan faae Stedet i Analogi med og maaskee med fuldt saa meget Afslag som efter Loven af 24de April 1860. Jeg maa endvidere erklære, at det ikke er mig bekjendt, at der mod saadanne Salg har fundet nogen Utilbuelighed Sted hos vedkommende Beneficiarii; at der har været saadanne Tilfælde, kan jeg selvfølgelig ikke benægte, men jeg troer i alt Fald, at det er Undtagelsestilfælde. Naar der ikke fra Beneficiarii Side ansøres selvstændige Grunde, hvorfor han ikke ønsker Eiendommen, som maaskee ligger i umiddelbar Nærhed af Præstegaarden, afhændet, saa vil et saadant Salg ogsaa stee. Jeg veed ikke, om

der i det Tilfælde, som har givet Anledning til denne Interpellation, har været saadanne Omstændigheder tilstede; skulde dette være Tilfældet, skal jeg tage Sagen under Overveielse, naar den ærede Interpellant ad anden Vei vil henvende sig til Ministeriet. Som sagt, der vil ikke fra Ministeriets Side være Noget iveien for i Analogi med Loven af 24de April 1860 at autorisere Afhændelser af Dele af Præstegaardsjorder.

M. Pedersen: Jeg takker for den sidste Tilføjning af den høitærede Minister, thi der er ganske vist her et særegent Forhold tilstede, som jeg imidlertid ikke ønsker at frembringe her.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, erklæres Forespørgselen for sluttet.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Forinden jeg slutter Mødet, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der under Mødet idag er omdeelt et Blad, hvorpaa findes trykt Betænkning fra Finantsudvalget over den tilbagestaaende Deel af Finantslovsforlaget for det kommende Finantsaar. I Forbindelse hermed skal jeg anmode ærede Medlemmer, som ville stille Endringsforslag til anden Behandling over den tilbagestaaende Deel af Finantslovsforlaget, om at ville indgive disse i Bureauet inden førstkommende Torsdag Middag Kl. 1.

Derhos skal jeg meddele, at jeg fra Folke-tingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) har modtaget nogle Andragender fra Mehren Sogn i Præstø Amt med Underskrifter af 123 Beboere sammesteds, der udtale sig for Lovforslaget om den sydsjællandske Ferubane, hvilke Andragender den nævnte ærede Folke-tingsmand har begjært afgivne til det Udvalg, som behandler det nævnte Udkast, hvilket vil blive efterkommet.

Med Hensyn til den Dagsorden, som jeg agter at opgive for imorgen, idet jeg nemlig paataenker at sætte Udkast til Lov om Styrelsen af Kjøbstædernes kommunale Anliggender,